

تیتراژ ۲

بر اثر انفجار در معدن زغال سنگ زمستان یورت شهرستان آزادشهر در استان گلستان رخ داد

حس کارگران معدن در عمق ۱۵۰۰ متری

آمار ضد و نقیض از تعداد محبوس شدگان

روایت یکی از معدنیان از حادثه معدن آزادشهر

بوی گاز از روز قبل استشمام می‌شد بارها به مسؤولان تذکر دادیم

صفحه ۴

اظهارات صریح سیدابراهیم رئیسی درباره بی‌تدبیری دولت در تحقق معیشت مطلوب برای مردم

اقتصاد را هم محرمانه کرده‌اند

صفحه ۲

عکس: محمدعلی میرزاد

یادداشت امروز

زندگی چند نفر روی هواست امروز؟

محمد زعیمزاده

قصه شاید از آنجایی شروع شد که حسن روحانی گفت درباره عمل نکردن به وعده‌ها احساس شرمندگی نمی‌کند یا شاید هم از آنجا که رئیس دولت یازدهم بدترین پرسش را سوال از عملکرد دولت در مساله اقتصاد دانست، شاید هم از نشانه امیدواری تلقی کردن افراد جویای کار یا شاید حتی از انداختن مصائب زیست محیطی خوزستانی‌ها گردن مسائل ماورایی یا شاید هم از فیش حقوقی چندصد میلیونی نجومی‌بگیران و ذخایر انقلاب، شاید حتی از ایده طلاسی عقیم کردن گورخواب‌ها و دهها احتمال دیگر... اما الان برای جناب روحانی و تیمش فرقی ندارد که قصه از کجا شروع شده، مساله این است که نباید به اینجا می‌رسید، به اینجا که درست وسط کمپین تدارک دیده شده برای روحانی توسط وزارت کار، تعداد زیادی از کارگران رودریابستی را کنسار بگذارند و گله و شکایت خود را اینقدر صریح بیان کنند و در روزی که احتمالا و با تحلیل حضرات دولتی باید کارآمدی دولت را فریاد کنند، دم بگیرند که «عزا عزاست امروز، روز عزاست امروز، زندگی کارگر روی هواست امروز!»

طنز تلخ ماجرا اینجاست که این تازه اعتراض کسان است که بالاخره شغلی دارند و ماهی یک میلیون تومانی به خانه می‌برند و کجدار و مریز یا فاصله یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومانی حقوقشان با خط فقر می‌جنگند و صورت را با سبلی سرخ می‌کنند؛ ماجرای لشکر بیکارها از این هم سوزناک‌تر است، این روزها حتی اگر با حس عمومی مردم هم کاری نداشته باشیم و به آمار و ارقام دولتی هم رجوع کنیم اوضاع بیکاری که ریشه بسیاری از معضلات اجتماعی است بسیار خراب است.

در میان تناقض آمار و ارقام دولتی، مرکز آمار ایران چندی قبل عدد اشتغال خالص ایجاد شده در دولت را ۳۹۷ هزار اعلام کرد-رقم «اشتغال خالص» از کم کردن آمار افراد بیکارشده از میزان اشتغالیابی جدید حاصل می‌شود- یعنی با فرض صحت گزارش وزیر محترم کار بیش از یک میلیون و ۶۰۰ هزار نفر در دولت یازدهم کار خود را از دست داده‌اند، یعنی بیش از یک و نیم میلیون خانواده در کشور هستند که وضعشان از کارگرانی که نوای «عزا عزاست امروز» شان در حرم امام مستضعفان طنین‌انداز شده بود هم خراب‌تر است و این در دولت یازدهم اتفاق افتاده است.

قصه این روزها برای دولت درام‌تر از این حرف‌هاست، عملکرد اقتصادی دولت به گونه‌ای است که حس ناراضی مردم بالاست؛ در این ناراضی جماع عمومی هم وجود دارد اما شاید برای مردم بدتر از این مساله این است که در این مدت دولت جناب روحانی از سر تفرعن حتی نخواسته با واقعیت رویه‌رو شود و بخش‌هایی از آن را ببذیرد، اوضاع این روزها دولت هم ناشی از همین مساله است. در روزهایی که در تبلیغات انتخاباتی، معاون اول رئیس‌جمهور هم در دوپینگ آشکار برای دفاع از دولت وارد پروسه انتخابات شده و حتی رئیس مجلس هم برای حمایت از مونتلف محافظه‌کارش وارد میدان شده و البته تیم تبلیغاتی دولت هم تمام کوشش خود را کرده است که منتقدان از حداقل رسانه‌های عمومی برای انتقاد از دولت برخوردار باشند، اوضاع آفت‌در خیم است که دولت تنها راه مواجهه با اعتراضات را خرد کردن دهان کارگران می‌داند.

در شبکه‌های اجتماعی

Twitter Instagram Telegram

@vatanemrooz

پیامک خوانندگان

۱۰۰۲۲۳۱

سلام وطن

۶۶۴۱۳۹۴۲

کلاف سردرگم کاندیدای اجاره‌ای

زهرا طباطبائی

اصلاحات خیلی زود از ائتلاف سرخورده شد آنجا که دولت روحانی قول خود برای پیگیری موضوع «حصر» را عاقدانه یابگانی کرد و در فهرست کابینه سهم چندانی برای اصلاحات قائل نشد. کما اینکه برخی اصلاحاتی‌ها بالاخره پس از ۴ سال اعتراف کردند ترغیب موسوی و کروی فراری از ایران، قربانی شدن آبروی اصلاحات در نقش نامزد پوششی گزینه ناتوان و ناکارآمد «کارگران» را سوءاستفاده طیف مرحوم هاشمی از قدرت اجتماعی احزاب دیگر برای کنترل زمین بازی سیاست عنوان کردند.

البته اعتراضات از پیش از مناظره نخست بالا گرفته بود آنجا که اقوام بدسابقه خانواده هاشمی‌رفسنجانی در هیات رئیسه «شورایعالی انتخاباتی اصلاح‌طلبان» نشستند و با ذکر خاطره از مرحوم هاشمی، جهانگیری را ملزم به ثبت‌نام موقت در انتخابات کردند. حسین مرعشی، عموزاده عفت مرعشی از کشکوشیه فسنجان، سخنگوی کارگران و از اعضای هیات موسس این حزب دولت‌ساخته در دوره ریاست جمهوری هاشمی‌رفسنجانی، ۲۷ فروردین امسال تصمیم‌سازی پیرامون اصلاحات و جهانگیری را اینگونه توصیف کرد: «تمام امکانات ما به صورت متحد برای پیروزی جبهه اصلاحات و اعتدالیون در کشور بسیج است و با وحدت کامل این مسیر مشترک را پیش می‌بریم. این موضوع عصر دیروز نهایی شد و آقای جهانگیری نیز برای ثبت‌نام به وزارت کشور رفت. در عین حال جزو آخرین توصیه‌های مرحوم هاشمی بود که خوشبختانه با وحدت جبهه اصلاحات و بسا هماهنگی رئیس‌جمهور محقق شد و باید گفت آیت‌الله هاشمی پیش از فوت خود از آقای جهانگیری به عنوان گزینه پوششی نام می‌بردند».

سرویس اجاره‌ای

البته مرحوم هاشمی در انتخابات دور قبل نیز از اصلاح‌طلبان به عنوان پلکان صعود سیاسی استفاده کرد؛ همان دورهای که سران اصلاحات در توجیه رفتار خود در حمایت سیاسی از حزب کارگران و گزینه «عالیجناب سرخپوش»- به زعم اصلاحاتی‌ها - نظریه «رحم اجاره‌ای» را با شوق و ذوق بسیار رسانه‌ای کردند!

به عنوان نمونه ابراهیم اصغرزاده ضمن توصیف حامیان روحانی به «اسب چموش» در اسفند ۹۲، چند ماه پس از پیروزی روحانی در انتخابات گفت: «ائتلاف هاشمی و خاتمی با روحانی شش‌سگنده است و اصلاح‌طلبان به دولت به عنوان رحم اجاره‌ای نگاه می‌کنند».

پس از تلاش قایل توجه و تحسین‌برانگیز اسحاق جهانگیری در نقش «ضربه‌گیر» حسن روحانی در مناظره نخست و تمسخر این رویه در محافل سیاسی، ظاهراً غرور اصلاح‌طلبان جریحه‌دار شده است. بعضی مشاهیر جریان اصلاحات، بویژه طیف فراری از ایران، قربانی شدن آبروی اصلاحات در نقش نامزد پوششی گزینه ناتوان و ناکارآمد «کارگران» را سوءاستفاده طیف مرحوم هاشمی از قدرت اجتماعی احزاب دیگر برای کنترل زمین بازی سیاست عنوان کردند.

البته اعتراضات از پیش از مناظره نخست بالا گرفته بود آنجا که اقوام بدسابقه خانواده هاشمی‌رفسنجانی در هیات رئیسه «شورایعالی انتخاباتی اصلاح‌طلبان» نشستند و با ذکر خاطره از مرحوم هاشمی، جهانگیری را ملزم به ثبت‌نام موقت در انتخابات کردند. حسین مرعشی، عموزاده عفت مرعشی از کشکوشیه فسنجان، سخنگوی کارگران و از اعضای هیات موسس این حزب دولت‌ساخته در دوره ریاست جمهوری هاشمی‌رفسنجانی، ۲۷ فروردین امسال تصمیم‌سازی پیرامون اصلاحات و جهانگیری را اینگونه توصیف کرد: «تمام امکانات ما به صورت متحد برای پیروزی جبهه اصلاحات و اعتدالیون در کشور بسیج است و با وحدت کامل این مسیر مشترک را پیش می‌بریم. این موضوع عصر دیروز نهایی شد و آقای جهانگیری نیز برای ثبت‌نام به وزارت کشور رفت. در عین حال جزو آخرین توصیه‌های مرحوم هاشمی بود که خوشبختانه با وحدت جبهه اصلاحات و بسا هماهنگی رئیس‌جمهور محقق شد و باید گفت آیت‌الله هاشمی پیش از فوت خود از آقای جهانگیری به عنوان گزینه پوششی نام می‌بردند».

ادامه در صفحه ۵

پربشان در پربشان! پربشان!

مهدی عرفاتی

روحانی پس‌امناظره هیچ شباهتی به آن رئیس‌جمهور مغرور بالانشین ندارد؛ کسی که تا همین چند هفته قبل در مقابل همه فشارها و استدلال‌های اطرافیان دور و نزدیکش برای پذیرش ننگ «کاندیدای پوششی» مقاومت می‌کرد و با اعتماد به نفس بالا از شکست قاطعانه رقیب در مناظرات - آنگونه که راه خانه‌اش را گم کند- می‌گفت، حالا به شکل ترجم‌برانگیزی دستپاچه و منفعل و پربشان است. امروز هواداران دولت تدبیر حق دارند از خود بپرسند آیا این روحانی، همانی است که بر مسند قدرت، متکبرانه می‌تاخت و بر رقیبان و منتقدان، متفرعانه می‌نواخت؟! این رئیس‌جمهوری که حالا پشت معاونش سنگر گرفته همانی است که وزیرش برای یک وقت ملاقات کوتاه، ماه‌ها در لیست انتظار می‌ماند؟! حسن روحانی در حالی به مناظره اول با گذشت که خود را در قامت یک رئیس‌جمهور- نه کاندیدای ریاست‌جمهوری- به صحنه مناظره عرضه کرد و پیش از آنکه در فرساز و فرودها و جدال‌ها، خود را به عنوان قطب اصلی دعوا مطرح کند، سعی کرد ملاحظه شأن و منزلت خود را به عنوان رئیس‌جمهور داشته باشد و از طرفی ترجیح داد به واسطه قرار گرفتن در موضع «دفاع از وجود» و به سلامت در رفتن از حملات رقیب، پشت «کاندیدای ضربه‌گیر» سنگر بگیرد. روحانی با این خطای استراتژیک، هم فرصت پیروزی در این مناظره استراتژیک را که از آن می‌شود با عنوان «فیثال زودهنگام» رقابت‌های انتخاباتی نام برد، از دست داد و هم اینکه تمام هیمنه و هیبتی که سعی کرده بود در مدت ۴ سال از خود و دولتش در ذهنان و افکار عمومی بسازد، به یکباره از دست‌رفته و فرورخته دید.

امروز روحانی و طرفداران وضع موجود با چالش‌هایی به مراتب وحشتناک‌تر از آنچه قبل از ورود به عرصه انتخابات پیش‌بینی می‌کردند مواجه هستند:

- رقیب، به واسطه پیروزی در گام نخست (مناظره اول) با اعتماد به نفس بیشتر و توان افزون‌تری برای گام‌های بعدی قدم برمی‌دارد و برای مدافعان وضع موجود خط و نشان می‌کشد. شعارها و دوگانه‌سازی‌های رقیبان روحانی همه در نفسی وضع موجود و بی‌عدالتی و تبعیض و گره‌گشایی از اقتصاد و معیشت است؛ برخلاف روحانی و یسار کم‌کمی‌اش که با وجود همه نارضایتی‌های غیرقابل کتمان و اعتراضات رو به افزایش مردم، مجبورند از وضع موجود دفاع کنند.

پس از مناظره اول بهسخت مشهود است، او نه تنها نتوانسته پس از مناظره خود را بازسازی و احیا کند، بلکه با کنش‌های منفعلانه بار شکست در گام اول را سنگین‌تر کرد. نمونه عینی این دستپاچی را می‌شود در برگزاری مراسم روز کارگر در حرم امام مشاهده کرد.

ادامه در صفحه ۵

روزنه

صدای اعتراض کارگر پژواک بی‌عدالتی است

علی‌اکبر عباسی

۱- رخدادی که در روز کارگر در جریان سخنرانی حسن روحانی به وقوع پیوست از چند منظر قابل بحث و بررسی است. از یک طرف اعتراض صریح کارگران حاضر در مراسم، این پیام را آشکارا به جناب روحانی و ژنرال‌های عملیات روانی اطراف وی ارسال کرد که واقعیت جامعه غیر از آن چیزی است که آنها سعی می‌کنند به مردم تلقین کنند و در واقع واقعیت است که بر مسند قدرت، متکبرانه می‌تاخت و بر رقیبان و منتقدان، متفرعانه می‌نواخت؟! این رئیس‌جمهوری که حالا پشت معاونش سنگر گرفته همانی است که وزیرش برای یک وقت ملاقات کوتاه، ماه‌ها در لیست انتظار می‌ماند؟! حسن روحانی در حالی به مناظره اول با گذشت که خود را در قامت یک رئیس‌جمهور- نه کاندیدای ریاست‌جمهوری- به صحنه مناظره عرضه کرد و پیش از آنکه در فرساز و فرودها و جدال‌ها، خود را به عنوان قطب اصلی دعوا مطرح کند، سعی کرد ملاحظه شأن و منزلت خود را به عنوان رئیس‌جمهور داشته باشد و از طرفی ترجیح داد به واسطه قرار گرفتن در موضع «دفاع از وجود» و به سلامت در رفتن از حملات رقیب، پشت «کاندیدای ضربه‌گیر» سنگر بگیرد. روحانی با این خطای استراتژیک، هم فرصت پیروزی در این مناظره استراتژیک را که از آن می‌شود با عنوان «فیثال زودهنگام» رقابت‌های انتخاباتی نام برد، از دست داد و هم اینکه تمام هیمنه و هیبتی که سعی کرده بود در مدت ۴ سال از خود و دولتش در ذهنان و افکار عمومی بسازد، به یکباره از دست‌رفته و فرورخته دید.

امروز روحانی و طرفداران وضع موجود با چالش‌هایی به مراتب وحشتناک‌تر از آنچه قبل از ورود به عرصه انتخابات پیش‌بینی می‌کردند مواجه هستند:

- رقیب، به واسطه پیروزی در گام نخست (مناظره اول) با اعتماد به نفس بیشتر و توان افزون‌تری برای گام‌های بعدی قدم برمی‌دارد و برای مدافعان وضع موجود خط و نشان می‌کشد. شعارها و دوگانه‌سازی‌های رقیبان روحانی همه در نفسی وضع موجود و بی‌عدالتی و تبعیض و گره‌گشایی از اقتصاد و معیشت است؛ برخلاف روحانی و یسار کم‌کمی‌اش که با وجود همه نارضایتی‌های غیرقابل کتمان و اعتراضات رو به افزایش مردم، مجبورند از وضع موجود دفاع کنند.

ادامه در صفحه ۵